

татарите, които притесняват жителите на с. Могила — Ямболско.

През декември 1859 г. П. Хитов с дружината си замислено нападението над сливенския кадия Али ефенди, известен с неговите неправди, разплакал много българи, вдовици и сиркоци. Нападението е успешно. Взето е много ограбено имущество, между които и предмети от църквата „Св. Никола“. След нападението обаче повечето участници не излизат в балканските планини, а остават в града да прекарат зимата. Скоро повечето от тях са арестувани, мнозина избесени, а други изпратени на заточение. Между тях са Слав Ненчев от Сливен, верен ятак на Хитов — Стойчо Петров от с. Драгоданово, Минко Черкешлийчето от с. Желю войвода и много други. Арестувани са и много невинни сливенци — около 300 души, от които 50 измират от побоища и насилия, а 50 са изпратени на заточение. Преследванията предизвикват заподозрените, но неарестувани да търсят спасение в хайдушките дружини. Сред тях са Хаджи Димитър и Никола Аджема.

Цялото лято на 1860 г. хайдутите са принудени да менят своите места. Към края на лятото при устройване на засади дружината попада на потеря в местността „Кална усоя“. По време на станалото сражение загива войводата Георги Трънкин. За негов заместник е избран Панайот Хитов, а за знаменосец — Никола Аджема. Дружината решава да прекара зимата в родните планини — местността Рамадана, още повече, че има доста здрави връзки с народа. Един селянин заявява на Хитов, когато той поискал да заплати торба брашно: „теб тия пари повече ти трябват, отколкото на мене“. Между многобройните ятаци българи дружината има такива и турци — хаджи Байрактар Таванджията, Келеджиоглу, Осман ага.

През пролетта на 1861 г. дружината на Хитов действа в долина на р. Тунджа, Бакаджика и Черноморието. През май тя разбива татарите около р. Мараш, които тероризират околното българско население. Научила за опозоряването на българска сватба, дружината провежда наказателна акция в Котленския път. Но дори и тогава хайдутите не унищожават старите и мирни турци. Преследвани от потеря, те водят сражение около Карандила — Крушата и се оттеглят към Карловско. Обиколила Сакар планина (Браница), дружината през м. август отново се прибира в Стара планина и зимува в местността Рамадана.